

Податкова консультація

Державна фіскальна служба України, керуючись ст. 52 Податкового кодексу України (далі – Кодекс), розглянула звернення, щодо визначення резидентського статусу фізичної особи з метою оподаткування доходу у вигляді спадщини і в межах компетенції повідомляє.

Оподаткування доходів фізичних осіб регламентується розділом IV Кодексу, відповідно до п. 164.2 ст. 164 якого до загального місячного (річного) оподатковуваного доходу платника податку – фізичної особи включається дохід у вигляді вартості успадкованого майна у межах, що оподатковується згідно з цим розділом (п.п. 164.2.10 п. 164.2 ст. 164 Кодексу).

Порядок оподаткування доходу, отриманого платником податку в результаті прийняття ним у спадщину коштів, майна, майнових чи немайнових прав, визначено ст. 174 Кодексу, якою встановлено декілька ставок для оподаткування доходів платника податку, одержаних у вигляді спадщини, залежно від ступеня споріднення спадкоємця із спадкодавцем та їх резидентського статусу.

Відповідно до п.п. 174.2.2 п. 174.2 ст. 174 Кодексу вартість будь-якого об'єкта спадщини, що успадковується спадкоємцями, які не є членами сім'ї спадкодавця першого та другого ступенів споріднення, оподатковується за ставкою 5 відс., встановленою п. 167.2 ст. 167 Кодексу.

За ставкою 18 відс., визначеною у п. 167.1 ст. 167 Кодексу, оподатковуються будь-які об'єкти спадщини, що успадковуються спадкоємцем-нерезидентом від спадкодавця-резидента.

Дохід у вигляді вартості успадкованого майна (кошти, майно, майнові чи немайнові права) у межах, що підлягає оподаткуванню, зазначається в річній податковій декларації, крім спадкоємців – нерезидентів, які зобов'язані сплатити податок до нотаріального оформлення об'єктів спадщини (п. 174.3 ст. 174 Кодексу).

Також вказаний дохід є об'єктом оподаткування військовим збором (п.п. 1.2 п. 16¹ підрозділу 10 розділу XX Перехідних положень Кодексу).

Ставка військового збору становить 1,5 відс. об'єкта оподаткування, визначеного п.п. 1.2 п. 16¹ підрозділу 10 розділу XX Перехідних положень Кодексу (п.п. 1.3 п. 16¹ підрозділу 10 розділу XX Перехідних положень Кодексу).

Нерезиденти – це фізичні особи, які не є резидентами України (п.п. «в» 14.1.122 п. 14.1 ст. 14 Кодексу).

Поняття «резидент» та умови набуття платником податку статусу резидента України встановлено п.п. 14.1.213 п. 14.1 ст. 14 Кодексу.

Отже, з метою оподаткування доходів у вигляді спадщини фізична особа може вважатися резидентом України за умови виконання положень п.п. 14.1.213 п.14.1 ст. 14 Кодексу.

При цьому за результатами звітного податкового року, в якому іноземець набув статусу резидента України, він має подати річну податкову декларацію, в якій зазначає доходи з джерелом їх походження в Україні та іноземні доходи (п.п. 170.10.4 п. 170.10 ст. 170 Кодексу).

Водночас зауважуємо, що відповідно до абзацу першого ст. 1 Закону України від 02 вересня 1993 року № 3425-XII «Про нотаріат» (далі – Закон № 3425)

нотаріат в Україні – це система органів і посадових осіб, на які покладено обов'язок посвідчувати права, а також факти, що мають юридичне значення, та вчиняти інші нотаріальні дії, передбачені Законом, з метою надання їм юридичної вірогідності.

Нотаріус або посадова особа, яка вчиняє нотаріальні дії, має право витребувати від фізичних осіб відомості та документи, необхідні для вчинення нотаріальної дії (п. 46 Закону № 3425).

Згідно з п. 52.2 ст. 52 Кодексу індивідуальна податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію.